VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 24 oktober 2022 št. 10

OKTOBER – MESEC ROŽNEGA VENCA

Mnogi papeži so zelo priporočali molitev rožnega venca: sv. Janez XXIII. je kljub obilnemu delu vsak dan zmolil vse tri dele, sv. Janez Pavel II. je dodal svetli del. K molitvi je spodbujal vse kristjane: »Čudovita molitev v svoji preprostosti in globini. Vsem jo prisrčno priporočam.« V hudem preganjanju katoliške vere na Japonskem so leta 1637 umorili zadnjega duhovnika. Dvesto let je bila nato ta dežela popolnoma zaprta za oznanjevanje evangelija. Ko pa so po dveh stoletjih prišli katoliški misijonarji, so našli nekaj vasi popolnoma katoliških. Vaščani so bili nepismeni, a vendar poučeni o glavnih resnicah katoliške vere. Kako to? Uganko je rešil neki misijonar. Odkril je namreč, da je duhovnik, ki je gorel na grmadi kot zadnji, vrgel svojim prestrašenim vernikom rožni venec in jim zaklical: **»Otroci moji, molite rožni venec, ta vam bo ohranil vero!«** Molile so ga družine, nato otroci in tako naprej naslednji rod. Ta molitev jim je ohranila vero, ki je »začetek zveličanja« (KKC, 163).

Lahko se vprašamo, od kod je v rožnem vencu ta čudežna moč, da ohranja vero, ki bi po vsakem človeškem računu morala izhlapeti? Ta molitev je živ evangelij, ker vsebuje vse glavne resnice naše vere: da se je Bog učlovečil in bil rojen, razmišljamo v veselem delu; da je Božji Sin trpel in umrl, premišljujemo v žalostnem delu; da je vstal od mrtvih, šel v nebesa in poslal Svetega Duha, pa premišljujemo v častitljivem delu. Molitev rožnega venca je molitev ponižnih kristjanov. Kakor je napuh največji greh in iz njega izhajajo vsi grehi, tako je ponižnost temeljna krepost, ki se kaže tudi v molitvi rožnega venca. V Marijini molitvi *Moja duša poveličuje Gospoda* molimo: »Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke« (Lk 1,52). In Jezus nam pravi: »Kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan« (Lk 18,14). Amen.

Žpk. Edi Vajda

NAŠ OBRAZ: Marija Prikeržnik

Tisti, ki spremljate slovenske katoliške medije, se boste mogoče vprašali, zakaj zadnje čase v njih toliko predstavitev Marije Prikeržnik, naše katehistinje. Obsežen pogovor z njo sta opravila Družina in Radio Ognjišče, zapise je najti na spletu ... Razlog: 30 let njenega služenja Slovenski cerkvi in prejem dveh priznanj za to! Čestitkam se v imenu vseh župljanov pridružuje tudi uredništvo Vogelnega kamna, ki je slavljenko na pobudo g. župnika ob tej priložnosti tudi povabilo k besedi v domačem glasilu.

Gotovo je najteže delati intervju s človekom, o katerem »vsi vse vemo«, saj so naše življenjske poti prekrižane in nam je blizu, kot je veroučencem, animatorjem, staršem, članom župnijskih skupin blizu naša katehistinja Marija, dipl. teol. Prav zato bomo v tem pogovoru skušali odkriti kakšno njeno nam manj znano podobo.

3. septembra ti je v Mariboru nadškof Alojzij Cvikl podeli nadškofijsko priznanje za 30 let pastoralnega dela v župniji, dekaniji in nadškofiji, 24. septembra na Ponikvi pa Društvo slovenskih katoliških pedagogov Slomškovo priznanje za delo na področju vzgoje in izobraževanja. Katero priznanje ti je dragocenejše in zakaj?

Ne delam za priznanja, pohvale ali slavo, ker v tem primeru ne bi bila v tem poklicu. Pa vendar dobro dene, če kdo opazi moja prizadevanja. V Cerkvi v glavnem pohval in priznanj ni veliko. Na pobudo vodstva skupnosti katehistinj mariborske nadškofije, katerega članica sem tudi sama, je g. nadškof lani začel podeljevati priznanja katehetom za dolgoletno delo. Torej mi je v čast, da se je kljub vsem tegobam tudi meni že nabralo okroglih 30 let. Da bi pa kdaj prišla v izbor za Slomškovo priznanje, pa si nisem mislila. Očitno pa so nekateri prepoznali, da je moj prispevek h katehezi slovenskega pomena. To mi veliko pomeni.

Marija Prikeržnik se dejavno vključuje v katehetsko delo tudi v širšem slovenskem prostoru. Več let je bila kot zastopnica Mariborske nadškofije članica Slovenskega katehetskega sveta. Prav tako je več let sodelovala v ožjem odboru pri pripravi Katehetskega simpozija, ki se je odvijal v Nazarjah ali Celju. Že nekaj let je članica vodstva katehistinj v Mariborski nadškofiji, ki skrbi za katehete in katehistinje, ki delujejo po župnijah.

(Iz utemeljitve za Slomškovo priznanje)

Za učeno besedo *kateheza* je skrita domača *verouk oz. poučevanje in vzgajanje v veri*. Temu poslanstvu si se zapisala že v ravenski gimnaziji, saj si končala pedagoško smer, in nato na Teološki fakulteti z diplomsko nalogo *Skrb za vzgojo in izobraževanje laikov*. Pa najprej vprašanje: kdo so bili tvoji učitelji in vzgojitelji ter katero doto so ti dali za življenje?

Dota mojih staršev je zagotovo velika. Izpostavila bi vrednote, kot so poštenje, delavnost, skromnost in vera. Veliko vlogo so v mojem otroštvu in mladostniški dobi odigrali duhovniki prevaljske župnije, kar vsi po vrsti: g. Močilnik, g. Cizl, ki je bil moj

prvi katehet, med različnimi kaplani pa zagotovo največji vzornik Miha Herman. V času študija so bile moje sopotnice tudi nekatere redovnice, ob katerih sem rasla. Franc Linasi in Alojz Bek nista bila samo moja »šefa«, pač pa sem se ob njiju učila delati prve korake v pastorali.

V zelo moškem poklicu, kot je kateheza, si kot ženska okoli leta 1990 orala ledino. Katere predsodke je bilo najtože premagovati?

Se mi zdi, da mi je kdo kdaj zavidal položaj v Cerkvi. Pa ni česa zavidati! Ženski v cerkveni službi ni lahko. Nekateri duhovniki precej težko sprejemajo teološko izobražene laike. Verniki pa, ki so bili leta in leta navajeni, da je duhovnik tisti, ki poučuje, tudi niso hitro pripravljeni sprejeti novosti. Menim, da sem predsodke premagovala zgolj s trdim delom in marljivostjo. Skušam delovati timsko, če so duhovniki za to dojemljivi.

Biti 30 let katehistinja pomeni versko izobraziti in vzgojiti na stotine otrok. To ni več delo, pač pa poslanstvo, ki ga ti nedvomno izžarevaš. Kako drugače je zato videti tvoj verouk od tistega, poučevanega po dolžnosti?

Verouka ne moreš poučevati po dolžnosti. Verouk ni zgolj podajanje znanja, zato se vedno bolj uporablja izraz kateheza, ki pomeni tudi vzgojo in zgled. »*Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti,«* je dejal A. M. Slomšek. Včasih otroke vprašam, po čem prepoznajo mojo vero. Odgovor: »Ker ste vedno v cerkvi!« Mislim, da lahko začutijo moje navdušenje za Boga.

Na župnijo gledaš zelo celostno. Pomembna so ti vsa področja, saj nagovarjaš ljudi za čiščenje cerkve, za petje v zboru, za bralce … Ali si zadovoljna z odzivom? Veljamo po tvojem ravenski župljani za goreče ali mlačne kristjane?

Še najbolj goreč kristjan je lahko kdaj tudi mlačen in mlačen kristjan lahko postane tudi goreč. Res je, da gledam, koga bi še lahko pritegnili k sodelovanju v župniji, koga nagovorili. Včasih imam več poguma, da pristopim in povabim, včasih mi tega poguma tudi zmanjka. Včasih kdo preseneti in proti pričakovanju takoj odgovori, spet so drugi, ki jih neštetokrat vabiš, pa mencajo in ne vejo, ali bi ali ne.

Kljub tegobam, ki ti jih kot vsakemu prinaša življenje (prekinitev delovnega razmerja v času župnika Boštjana Lenarta, bolezen), si vesela kristjanka. Župljani smo zelo radi v tvoji družbi, ko igraš na kitaro, poješ, pripoveduješ šale … Takrat si zelo naša. Koliko pa ti mi vračamo? Imaš kdaj občutek, da ti kdo med nami predstavlja tvojo družino?

Ja, zagotovo sem v »najboljših časih« celotno župnijsko občestvo in ožje sodelavce čutila kot družino. Pristnih, iskrenih odnosov si v župniji želim, saj če jih ni, nismo župnija, nismo Božji, se neupravičeno imenujemo kristjani, delamo slabo »reklamo« za Jezusa. Za dobre odnose v družini je treba garati in v vsaki drugi skupnosti je tudi tako.

Bog te je zelo bogato obdaril s talenti. Kako lepo nam bereš šmarnice, ob slovesnostih solo poješ psalme; spreleti nas, ko se iz zbora zasliši tvoj sopran in ko poslušamo tvoja nadvse skrbno izbrana besedila za slovesnosti … Je preveč, če te za konec prosim, da napišeš kratko zahvalo Bogu za vse svoje darove?

»Dobri Bog, obdaril si me z mnogimi talenti ali darovi. Hvaležna sem vsem, ki so mi jih pomagali odkrivati in razvijati. Upam, da jih uporabljam zgolj v tvojo čast in hvalo in nikdar za lastno slavo. Po svoji dobroti me spremljaj in vodi, da ti bom mogla z veselim srcem služiti.«

Hvala za iskrene odgovore in vse dobro v prihodnje.

Vprašanja pripravila Helena Merkač

ČESTITKE IN ZAHVALA ŽUPLJANOV MARIJI PRIKERŽNIK NA KATEHETSKO NEDELJO 18. SEPTEMBRA

Spoštovana gospa katehistinja Marija,
nekateri izmed nas smo se z Vami srečali že pred mnogimi leti, ko ste nas spremljali in vodili pri veroučnih urah in nam odkrivali veličino Božje ljubezni.
Sedaj po tolikih letih se pri verouku in pri svetih mašah srečujete z našimi otroki, jih učite vere, načel in vrednot za življenje.
Stisk roke, tople in spodbudne besede Vam niso tuje. Vedno ste pripravljeni prisluhniti in pomagati.
Skupaj z g. župnikom ste podporni steber naše župnije, skupaj se trudita in povezujeta našo župnijo in vse nas.
Iskrena hvala za Vaš čas, iskrena hvala za Vašo dobroto in iskrena hvala, da imate radi naše otroke.
Eden največjih zakladov sveta je zadovoljno srce. Naj bo Vaše srce zmeraj zadovoljno.
Marija, iskrene čestitke za 30 let pastoralnega dela v župniji. Naj Vas božji blagoslov spremlja na nadaljnji poti.

Bojana Vrhovnik

Pomembno je tudi njeno prizadevanje za kakovostne učbenike in priročnike za delo katehetov. V prizadevanju za kvalitetno pripravo na zakrament sv. birme je pripravila učbenik z naslovom Za tvojo duhovno rast, ki je izšel v okviru Slovenskega katehetskega urada pri Celjski Mohorjevi družbi. Delovni zvezek, ki je uporaben za dvoletno pripravo birmancev (8. in 9. razred) dopolnjuje tudi Priročnik za kateheta. Prva izdaja je izšla leta 2016, od tedaj ga vsako leto izberejo številni kateheti za redno delo. V soavtorstvu je napisala dva priročnika za katehete: priročnik z naslovom Srečanja s starši prvoobhajancev: priprava za sv. spoved in sv. obhajilo je izšel leta 2003, priročnik Srečanja s starši veroučencev zadnje triade: priprave na sveto birmo pa leta 2009. *(Iz utemeljitve za Slomškovo priznanje)*

ZGODILO SE JE

NA LEPO NEDELJO POSVETILI NOVA OLTAR IN AMBON

Letošnji župnijski praznik je bil še posebno slovesen, saj je med mašo mariborski nadškof. msgr. Alojzij Cvikl posvetil naši novi pridobitvi: glavno oltarno mizo in ambon. To je bil nadvse presunljiv dogodek, ki ga je v svoji zgodovini deležna le malokatera cerkev. Doživeti ga v svojem življenju je za človeka velik blagoslov.

Da bi si to, kako je videti slovesnost, lahko predstavljali tudi vi, bralci Vogelnega kamna, jo na kratko povzemamo.

Obred posvetitve oltarja sestavljajo: slovesen vstop, branje beril, molitev litanij vseh svetnikov, vlaganje relikvij pod oltar (če so), posvetilna molitev, maziljenje oltarja s sveto krizmo, pokaditev ter pogrinjanje in razsvetlitev oltarja.

V uvodu škof pove, da bo oltar pri vsaki sv. maši postavljen v dvorano zadnje večerje, kjer bo duhovnik, ki predstavlja Jezusa Kristusa, naredil, kar je naredil Jezus, in da oltar, po možnosti nepremičen in iz trdega materiala, predstavlja Kristusa, ki je naša trdnost (*Oltar je Kristus.).* Nato moli za vse, ki so pripomogli k postavitvi oltarja: da bi tukaj ne stal samo kamen na kamnu, ampak da bi lepota bogoslužja priklicala novih gorečih služabnikov evangelija.

V posvetilni molitvi med drugim slišimo: /…/ *Gospod, ponižno te prosimo, oblij z nebeškim blagoslovom ta oltar, zgrajen v stavbi Cerkve, da postane za vedno posvečeni žrtvenik Kristusove daritve in Gospodova miza, pri kateri se bo tvoje ljudstvo hranilo z nebeško gostijo. /…/ Naj bo slavnostna miza, h kateri bodo prihajali Kristusovi gostje, da bodo na tebe odložili skrbi in bremena in dobili novo dušno moč za nova potovanja. Naj bo kraj najtesnejše skupnosti in miru s teboj. /…/ Naj bo vir edinosti Cerkve in bratske sloge. /…/ Naj bo središče naše hvale in zahvale …*

Pri obredu maziljenja zlije nadškof na pet mest oltarja sveto krizmo in nato z njo pomaže ves oltar, ki tako postane simbol Kristusa – maziljenca. Laiki nato oltar temeljito obrišejo.

Sledi ***prižiganje kadila*** na oltarju, znamenje trajne Kristusove daritve. Kakor se dviga kadilo, se naše molitve s tega oltarja dvigajo k Bogu.

Sledi ***priprava oltarja za sveto daritev*** (pogrnitev prta), takoj za tem ***zagorijo sveče***, simbol tega, da je Kristus »luč v razsvetljenje poganov«.

Pripravila H. M.

MALA LEPA NEDELJA ZA BOLNE, OSTARELE IN INVALIDE

Srečanja bolnih in ostarelih, ki ga vsako leto teden dni po lepi nedelji pripravi Župnijska karitas, se je prijelo ime *mala lepa nedelja*. In res je bila tudi letos lepa: zaradi vremena, zaradi števila zbranih (okoli 70), zaradi pogostitve in srečanja, predvsem pa zaradi svete maše, ki sta jo darovala domača duhovnika, pred njo pa bila na voljo tudi za spoved. Če je bil tisti obred na *pravo lepo nedeljo* pred tednom dni osredinjen na sv. Egidija in procesijo njemu v čast ter blagoslov novega ambona in oltarja, pa je bila ta maša osredinjena na križ trpljenja, ki ga nosijo bolni, na trdno vero v njegov smisel, na zaupanje v Božjo pomoč pri ozdravitvi in na zakrament sv. bolniškega maziljenja, ki so ga bili deležni zbrani.

Ana Močilnik in Antonija Mihelič

Lojzka Krivec in Tilka Potočnik

Štiri izmed njih smo povprašali, kaj jim pomeni to srečanje. **Ana Močilnik, Antonija Mihelič, Tilka Potočnik in Lojzka Krivec so v en glas povedale:**

Da Karitas pripravi takšno srečanje, je zelo lepo, je vse pohvale vredno. Res se potrudijo za nas. Če je treba, nam organizirajo tudi prevoz. Hvaležne smo za sveto mašo in pogostitev po njej. Rade pridemo, če le moremo. Srečanje nam obogati življenje.

Helena M.

IZ NAŠIH SKUPIN

POVZETEK ZAPISNIKA 4. REDNE SEJE ŽUPNIJSKEGA PASTORALNEGA SVETA Z DNE 17. AVGUSTA 2022

V molitvi smo razmišljali o Mariji kot o zgledu pristne ponižnosti. Seznanjeni smo bili, da bo osrednji lik letošnjega oratorija Ignacij Lojolski, ki se je predal Bogu in Mariji, ter da bo oratorij na Ravnah in v Kotljah, z romanjem na Ptusjko goro. Dogovorili smo se, da bo pred lepo nedeljo tridnevnica. Vsak dan pred sv. mašo bo izpostavljeno Najsvetejše, v cerkvi se bo molilo, možnost bo za spoved. V petek bo po maši nagovor liturgičnim delavcem o njihovih vlogah v liturgiji (predavatelj dr. Slavko Kranjc). Pri maši na lepo nedeljo bo nadškof Cvikl posvetil nova oltar in ambon. Župnijsko priznanje bosta prejeli Erna Jesenek in Lizika Hudrap. Po maši bosta pogostitev in druženje pod šotorom. Prvo nedeljo po lepi nedelji bo srečanje starostnikov, bolnih in invalidov (Karitas). Beseda je tekla še o začetku novega veroučnega leta.

Zapisal Marjan Rupreht

MOLITVENI DAN ZA NOVE DUHOVNE POKLICE

Pojdi in popravi mojo cerkev je bilo vodilo letošnjega molitvenega dne *za nove duhovne poklice* na Ptujski gori v soboto, 10. septembra, ki ga je davnega leta 1025 dobil med molitvijo sv. Frančišek. “Pod Marijinim plaščem milosti, miru in Božjega usmiljenja smo se zatekali z molitvijo, da bi prisluhnili Gospodu in pogumno odgovorili Božjemu klicu, saj je vsak izmed nas živi tempelj živega Boga, da bi bili orodje Kristusovega usmiljenja, hvalnica Bogu in vzgojitelji novega življenja; da bi na svet in druge gledali z Božjimi očmi, da zajemamo sad evangelija v vsej polnosti, da ni samo za nas, da ga nosimo naprej za novo veselje in upanje, da bi odgovorili na ljubezen z ljubeznijo. Bog da pobudo, kliče, izbira tudi krhke in grešne in, mladi, ne bojte se mu izročiti. Pomagajmo jih spodbujati, da bodo premagali strahove in velikodušno odgovorili na Božji klic,” nas je nagovoril nadškof msg. Alojzij Cvikl.

Med pripravnike za diakonat sta bila sprejeta bogoslovca Žiga in Timotej; podpirajmo ju radi v molitvi, da ju bo vodil Sv. Duh na poti do posvečenosti.

Pred koncem sv. maše so bili povabljeni pred oltar tudi animatorji za nove duhovne poklice, ki jih je škof potrdil za naslednje petletno obdobje; da hodimo skupaj in gojimo razsežnosti poslušanja, sodelovanja in soudeležbe.

Iskrena hvala vsem romarjem in g. žpk. Edvardu za organizacijo in duhovno bogato okrepitev na romanju.

Jelica Sovič

NAPOVEDNIK

- **2. oktober** – rožnovenska nedelja
- **15. oktober, sobota** – v Mariboru srečanje vseh birmancev z nadškofom
- **23. oktober** – misijonska nedelja
- **1. november, torek; vsi sveti** – sv. maša ob 10.00 pri sv. Antonu, ob 14.00 pri sv. Barbari; ob 17.00 molitve za rajne in sv. maša ob 18.00.
- **2. november, sreda** – ob 10.00 sv. maša pri sv. Barbari; ob 18.00 sv. maša pri sv. Antonu

KRSTI - POROKE - POGREBI

Zakrament sv. krsta so prejeli: 32. Liam Nicolas Hrašovec; 33. Maximilian Paradiž; 34. Adrijano Cugmajster Kolar; 35. Mark Prikeržnik; 36. Julija Poberžnik.

Zakrament sv. zakona so prejeli: 6. Jakob Kobovc – Tamara Kuhar; 7. Damjan Prikeržnik – Tina Mori; 8. Gregor Prodnik – Tjaša Oder.

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 35. Angela Butolen, 93 let, Ob Suhi 23; 36. Vladimir Lorenci, 70 let, Stražišče 22 b; 37. Jan Repotočnik, 30 let, Pameče 125; 38. Anton Kamenik, 82 let; Tolsti Vrh 138; 39. Marija Pušnik, 97 let, Na Šancah 94.

Hvala za podporo Vogelnemu kamnu. V avgustu ste zanj darovali 93,57 €.

VABLJENI V ŽUPNIJSKE SKUPINE

- **Biblična skupina –** ob torkih; vsakih 14 dni po sv. maši
- **Skupina za starše –** ob ponedeljkih enkrat na mesec
- **Molitvena skupina –** vsak četrtek po sv. maši
- **Karitas –** vsak tretji ponedeljek v mesecu pred sv. mašo
- **Mešani pevski zbor –** vsak ponedeljek ob 18.15
- **Zakonska skupina –** enkrat na mesec ob petkih
- **Bralci –** občasno
- **Ključarji –** občasno
- **ŽPS –** vsak drugi mesec ob torkih po sv. maši
- **Ministranti –** vsak petek
- **Otroški zbor Mali cvet** – vsak petek

Izdal Župnijski urad Ravne na Koroškem, Stara ulica 14, 2390 Ravne na Koroškem
Odgovarja župnik Edvard Vajda | www.tilci.si